

[Boligministeren.]

almindelighed, det får vi nok lejlighed til at vende tilbage til.

Jeg tror, at jeg også med det, jeg indledningsvis sagde, har svaret på hr. Christophersens spørgsmål, og jeg håber, at vi også kan få en hurtig ikrafttrædelse af lovgivningen, men det må vi drøfte i boligudvalget. Jeg så meget gerne, selv om vi fik denne hurtige ikrafttræden af lovene, at vi så alligevel kunne overholde den tre måneders frist med varsel af lejeforhøjelserne, som jo også var forudsætningen, da ministeren fremsatte lovforslagene første gang.

Hr. Knie-Andersen vil jeg godt love, at vi skal arbejde hurtigst muligt med de nødvendige ændringer af realkreditlovgivningen, som også statsministeren annoncerede det i åbningstalen. Jeg vil godt sige, fordi der måske har været lidt misforståelse med hensyn til valg af medarbejderrepræsentanter i realkreditinstitutterne, at det jo var sådan, at denne bestemmelse er vedtaget af folketinget i en tidligere lov — jeg tror, det var i 1972-73 — og det, vi altså nu skal, er at udarbejde retningslinjerne. Jeg kan sige, at selv om dette lovforslag kun er til første behandling, så er der altså lovbeholdning for, at vi allerede er gået i gang med at lave disse ting, så vi er altså godt på vej her.

Til fru Kirsten Jacobsen vil jeg sige, at man jo altid kan tage en debat om, hvor stort et behov der er for boligbyggeri. Det vil vel nok altid være ud fra det grundsyn, man har på disse problemer, og da jeg tvivler på, at fru Kirsten Jacobsens grundsyn og mit grundsyn rigtig kan harmonere, tror jeg, at det at gå ind i en dialog om en behovsanalyse vil være at spille tiden. Det kunne vi måske gøre ved anden lejlighed.

Jeg skal heller ikke kommentere fru Kirsten Jacobsens store kærlighed til det almennyttige byggeri. Når man så snakker det fri boligmarked, ja, så kan man mange gange undre sig, for hvad er det frihed til? Og hvad er egentlig — og det tror jeg også vi kunne få megen tid til at gå med at diskutere — et frit boligmarked? Man kan kalde det et friere, men et helt frit boligmarked, det kan man vist få megen tid til at gå med at diskutere, hvad det egentlig er.

Til hr. Ingomar Petersen vil jeg kun sige, at vi hurtigst muligt skal komme i gang med drøftelserne om kollegier og de sociale

institutioner. Jeg er enig i, at det ikke kan nås samtidig med det andet. Jeg tror ikke, jeg har andet at sige til hr. Ingomar Petersen, men jeg siger tak for viljen til at se på nogle af de problemer, som også jeg indledningsvis rejste.

Jeg er ked af, at hr. Schlüter nu vil, ikke løbe, det vil jeg ikke sige, men ligesom sætte et spørgsmålstegn ved forkøbsretten, men vi må vel se på i udvalget, hvad det er, hr. Schlüter mener dér.

Til hr. Henning Philipsen, og for så vidt også hr. Kaj Hansen, vil jeg i forbindelse med det gode råd, regeringen får om, at vi skal sætte noget andet og bedre i stedet for dette, gerne stille det spørgsmål: sammen med hvem og med hvilket flertal? Jeg synes, det er et relevant spørgsmål, for jeg synes da, det er udmærket at anvise, at der er bedre løsninger på boligproblemerne end dem, 6 partier her — undskyld, 5 partier her — er enedes om, men jeg synes, det er lidt forkert i denne situation og med den sammensætning at pege på, at man skulle finde noget andet at sætte i stedet for og noget bedre at sætte i stedet for.

I øvrigt har jeg ikke andre bemærkninger til hr. Henning Philipsen og til hr. Kaj Hansen, som jo stort set gennemgik forslaget, som det i dag ser ud.

Over for hr. Arnfast kan jeg kun beklage, at jeg har taget 6 partier med; jeg har givet udtryk for, hvorfor jeg gjorde det, men jeg er altså nu klar over, at jeg ikke længere skal gøre dette.

Hr. Wilhjelms har jeg heller ikke mange bemærkninger til. Det er korrekt, som hr. Wilhjelms giver udtryk for, at saneringspolitikken og byfornyelsen, og også hvad boligerne koster, er afgørende faktorer, når man skal bestemme, hvilke behov der er for boliger i dette samfund. Disse ting hænger nøje sammen, men det hænger vel også sammen med, hvilken økonomisk formåen vi har i dette samfund til at opfylde de behov for boligforsyning, som man måske kan stille op ud fra ideelle hensyn.

Når hr. Wilhjelms sådan lidt ironisk fortæller, at der altså kun er plads til 7.000 boliger, så vil jeg mene, det er lidt demagogisk. Det er rigtigt, at der i bemærkningerne til forslaget, som altså ikke er til behandling her i dag, står, at det vil formentlig være disse 200 mill. kr., der kommer til udbeta-